COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 10.6.2016
COM(2016) 395 final

2016/0184 (NLE)

Propunere de

# DECIZIE A CONSILIULUI

## privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice

# EXPUNERE DE MOTIVE

## 1. CONTEXTUL PROPUNERII

### • Motivele și obiectivele propunerii

Propunerea vizează o decizie a Consiliului, care urmează să fie adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC).

La cea de A 21-a conferință a părților la CCONUSC (cunoscută sub denumirea de COP 21), care a avut loc la Paris în perioada 30 noiembrie-12 decembrie 2015, a fost adoptat textul unui acord privind consolidarea răspunsului global la schimbările climatice. Acordul va intra în vigoare în a 30-a zi de la data la care cel puțin 55 de părți la convenție reprezentând în total cel puțin o proporție estimată de 55 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră și-au depus instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

În comunicarea sa care evaluează implicațiile Acordului de la Paris[1], Comisia a precizat că acesta ar trebui semnat și ratificat cât mai curând posibil. Consiliul European a salutat comunicarea Comisiei și a subliniat necesitatea ca Uniunea Europeană și statele sale membre să poată ratifica Acordul de la Paris cât mai curând posibil și în timp util astfel încât să devină părți la acord începând de la data intrării sale în vigoare[2]. Ca un prim pas, acordul a fost semnat de Comisie și de Consiliu în numele Uniunii Europene și de toate cele 28 de state membre în numele lor, în cadrul ceremoniei de semnare la nivel înalt care a avut loc la New York, la 22 aprilie 2016.

Acordul de la Paris este o etapă importantă la nivel mondial pentru consolidarea acțiunii colective mondiale și accelerarea transformării globale către o societate cu emisii reduse de carbon și reziliență la schimbările climatice. Acesta va înlocui abordarea adoptată în cadrul Protocolului de la Kyoto din 1997, care conține angajamente până la sfârșitul anului 2020. Aceste angajamente nu vor fi continuate după 2020.

Acordul de la Paris constituie o oportunitate pentru transformare economică, creare de locuri de muncă și creștere economică. Acesta constituie un element esențial pentru realizarea unor obiective mai extinse în materie de dezvoltare durabilă, precum și a priorităților UE privind investițiile, competitivitatea, economia circulară, cercetarea, inovarea și tranziția energetică.

Acordul de la Paris stabilește un obiectiv calitativ de reducere pe termen lung a emisiilor, care corespunde obiectivului de menținere a creșterii temperaturii globale cu mult sub 2 °C și de continuare a eforturilor de menținere a acestei creșteri la 1,5 °C. În vederea atingerii acestui obiectiv, părțile vor elabora, comunica și menține contribuții succesive stabilite la nivel național. Începând din 2023, părțile vor realiza, la fiecare 5 ani, un bilanț la nivel mondial, bazat pe cele mai recente date științifice și privind punerea în aplicare existente la momentul respectiv, care va monitoriza progresele înregistrate și va analiza situația în ceea ce privește reducerea emisiilor, adaptarea la schimbările climatice și sprijinul acordat.

În perspectiva COP 21, părțile la CCONUSC și-au prezentat contribuțiile preconizate la acord, stabilite la nivel național. Uniunea Europeană și statele sale membre au fost prima economie majoră care și-a comunicat, la 6 martie 2015, contribuția preconizată stabilită la

[1] COM(2016) 110 din 2 martie 2016.

[2] Concluziile Consiliului European din 18 martie 2016.

nivel național, în care se reflectă cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 prevăzut în cadrul Consiliului European din octombrie 2014[3] și planul de acțiune al Comisiei Europene pentru combaterea schimbărilor climatice după 2020[4]. UE și-a stabilit un obiectiv ambițios la nivelul întregii economii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 40 % pe plan intern, până în 2030.

UE a început deja procesul de punere în aplicare a obiectivului de reducere cu cel puțin 40 % a emisiilor de gaze cu efect de seră. În ceea ce privește sectoarele care intră sub incidența schemei de comercializare a certificatelor de emisii (ETS), Comisia a adoptat, la 15 iulie 2015, o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu. Propunerea vizează realizarea obiectivului menționat anterior în ceea ce privește sectoarele care intră sub incidența EU ETS.

Uniunea Europeană și statele sale membre și-au exprimat intenția de a acționa în comun în cadrul Acordului de la Paris[5], fapt reflectat la articolul 4 din Acordul de la Paris. Uniunea și statele sale membre sunt, prin urmare, răspunzătoare în solidar, în temeiul alineatului (18) al articolului respectiv, de pregătirea, comunicarea și menținerea contribuțiilor succesive stabilite la nivel național pe care intenționează să le atingă și de continuarea măsurilor de atenuare la nivel național, cu scopul de a atinge obiectivele contribuției stabilite la nivel național, conform alineatului (2) al articolului în cauză.

Articolul 4 alineatul (16) din Acordul de la Paris prevede ca secretariatul să fie informat cu privire la acțiunea comună, inclusiv la nivelul de emisii alocat fiecărei părți în perioada de timp relevantă. Nivelul respectiv de emisii alocat Uniunii acoperă emisiile de gaze cu efect de seră prevăzute în Directiva 2003/87/CE. Nivelurile de emisii care le revin statelor membre și includerea, în cadrul privind clima și energia pentru 2030, a exploatării terenurilor, a schimbării destinației terenurilor și a silviculturii vor fi stabilite în legislația viitoare.

Norvegia și Islanda și-au exprimat intenția de a participa la acțiunea comună a Uniunii și a statelor sale membre. Condițiile care reglementează participarea eventuală a Norvegiei și a Islandei vor fi stipulate în legislația de însoțire. Prezenta propunere nu aduce atingere modului în care Norvegia și Islanda vor participa la acțiunea comună.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Comunicarea Comisiei din 2 martie 2016 intitulată „Calea de urmat după Acordul de la Paris: evaluarea implicațiilor Acordului de la Paris” subliniază faptul că tranziția globală către o energie curată necesită schimbări în comportamentul privind investițiile, precum și stimulente la nivelul întregului spectru politic. O prioritate esențială a Uniunii o constituie crearea unei uniuni energetice reziliente, care să le furnizeze cetățenilor săi o energie sigură, sustenabilă, competitivă și la prețuri abordabile. Îndeplinirea acestui obiectiv necesită continuarea măsurilor ambițioase în domeniul climei și înregistrarea de progrese privind alte aspecte ale uniunii energetice.

- **Coerența cu alte domenii de politică ale Uniunii**

Cadrul UE de politici privind clima și energia pentru 2030 stabilește un obiectiv ambițios la nivelul întregii economii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 40 % pe

[3] Concluziile Consiliului European din 24 octombrie 2014.
[4] COM(2015) 81 din 25 februarie 2015.
[5] Concluziile Consiliului din 18 septembrie 2015.

plan intern, până în 2030, precum și obiective de cel puțin 27 % privind energia din surse regenerabile și eficiența energetică[6]. Punerea în aplicare a cadrului privind clima și energia pentru 2030 reprezintă o prioritate în urma Acordului de la Paris. În cursul acestui an, Comisia va prezenta propuneri pentru a adapta cadrul de reglementare al UE pentru eficiența energetică și energia din surse regenerabile, care vor include noua organizare a pieței energiei.

## 2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

Propunerea este formulată în temeiul articolului 192 alineatul (1) coroborat cu articolul 218 alineatul (6) din TFUE. Articolul 218 din TFUE stabilește procedura pentru negocierea și încheierea de acorduri între Uniunea Europeană și țări terțe sau organizații internaționale. În special, alineatul (6) din articolul respectiv prevede adoptarea de către Consiliu, la propunerea Comisiei în calitate de negociator, a unei decizii de autorizare a încheierii unui acord în numele Uniunii Europene.

În conformitate cu articolul 191 și cu articolul 192 alineatul (1) din TFUE, Uniunea Europeană contribuie la îndeplinirea, printre altele, a următoarelor obiective: conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului; promovarea pe plan internațional a unor măsuri destinate să contracareze problemele de mediu la scară regională sau mondială, în special a luptei împotriva schimbărilor climatice.

Există deja la nivelul Uniunii acte legislative de punere în aplicare a acestor obiective, care vor trebui revizuite în vederea punerii în aplicare a Acordului de la Paris, iar acest lucru poate fi realizat doar prin acte legislative ale Uniunii.

[6] Obiectivul legat de eficiența energetică va fi revizuit până în 2020, urmărindu-se atingerea unui nivel de 30 % în UE.

2016/0184 (NLE)

Propunere de

# DECIZIE A CONSILIULUI

## privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1) coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

(1) La cea de A 21-a conferință a părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), care a avut loc la Paris în perioada 30 noiembrie-12 decembrie 2015, a fost adoptat textul unui acord privind consolidarea răspunsului global la schimbările climatice.

(2) În conformitate cu Decizia (UE) 2016/590 a Consiliului din 11 aprilie 2016[7], Acordul de la Paris a fost semnat la 22 aprilie 2016.

(3) Acordul de la Paris va intra în vigoare în a treizecea zi de la data la care cel puțin 55 de părți la CCONUSC reprezentând în total cel puțin o proporție estimată de 55 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră și-au depus instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare. Uniunea și statele sale membre se numără printre părțile la CCONUSC. În concluziile sale din 18 martie 2016, Consiliul European a subliniat necesitatea ca Uniunea Europeană și statele sale membre să poată ratifica Acordul de la Paris cât mai curând posibil și în timp util astfel încât să devină părți la acord începând de la data intrării sale în vigoare.

(4) Acordul de la Paris înlocuiește abordarea adoptată în cadrul Protocolului de la Kyoto din 1997.

(5) Printre altele, Acordul de la Paris stabilește un obiectiv pe termen lung care corespunde obiectivului de menținere a creșterii temperaturii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și de continuare a eforturilor de menținere a acestei creșteri la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale. În vederea atingerii acestui obiectiv, părțile vor pregăti, vor comunica și vor menține contribuții succesive stabilite la nivel național.

(6) În temeiul Acordului de la Paris, începând din 2023, părțile urmează să realizeze, la fiecare 5 ani, un bilanț la nivel mondial, bazat pe cele mai recente date științifice și privind punerea în aplicare existente la momentul respectiv, care va monitoriza progresele înregistrate și va analiza situația în ceea ce privește reducerea emisiilor, adaptarea la schimbările climatice și sprijinul acordat, iar contribuția succesivă a

[7] JO L 103,19.4.2016, p. 1.

fiecărei părți trebuie să reprezinte o evoluție față de contribuția curentă a părții și să reflecte cel mai ridicat nivel de ambiție al acesteia.

(7) În concluziile Consiliului European din 23 și 24 octombrie 2014 referitoare la cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030[8] a fost aprobat un obiectiv obligatoriu de reducere cu cel puțin 40 % pe plan intern a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii, până în 2030 față de nivelul din 1990. În cadrul reuniunii din 4 martie 2015, Consiliul a aprobat în mod oficial această contribuție a Uniunii și a statelor sale membre drept contribuția lor preconizată stabilită la nivel național, care a fost transmisă Secretariatului CCONUSC la 6 martie 2015[9].

(8) În comunicarea care însoțește propunerea privind semnarea de către Uniune a Acordului de la Paris[10], se subliniază faptul că tranziția globală către o energie curată necesită schimbări în comportamentul privind investițiile, precum și stimulente la nivelul întregului spectru politic. O prioritate esențială a Uniunii o constituie crearea unei uniuni energetice reziliente, care să le furnizeze cetățenilor săi o energie sigură, sustenabilă, competitivă și la prețuri abordabile. Îndeplinirea acestui obiectiv necesită continuarea măsurilor ambițioase în domeniul climei și înregistrarea de progrese privind alte aspecte ale uniunii energetice[11].

(9) Consiliul a confirmat, în concluziile sale din 18 septembrie 2015, că Uniunea și statele sale membre intenționează să acționeze în comun, în cadrul Acordului de la Paris, și a salutat intenția Norvegiei și a Islandei de a participa la această acțiune comună.

(10) Acțiunea comună a Uniunii Europene și a statelor sale membre va fi adoptată în timp util și va acoperi nivelul de emisii respective alocat Uniunii în temeiul Directivei 2003/87/CE și nivelurile de emisii care le revin statelor membre.

(11) Articolul 4 alineatul (16) din Acordul de la Paris prevede ca secretariatul să fie informat cu privire la acțiunea comună, inclusiv la nivelul de emisii alocat fiecărei părți în perioada de timp relevantă.

(12) Acordul de la Paris este conform cu obiectivele de mediu ale Uniunii, astfel cum sunt prevăzute la articolul 191 din tratat, și anume conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului; protejarea sănătății umane și promovarea pe plan internațional a unor măsuri destinate să contracareze problemele de mediu la scară regională sau mondială, în special a luptei împotriva schimbărilor climatice.

(13) Prin urmare, Acordul de la Paris ar trebui să fie încheiat în numele Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

*Articolul 1*

Acordul de la Paris adoptat la 12 decembrie 2015 în cadrul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice se aprobă în numele Uniunii Europene.

Textul Acordului de la Paris se atașează la prezenta decizie ca anexa I.

Declarația de competență atașată în anexa II se aprobă, de asemenea, în numele Uniunii.

---

8 EUCO 169/14

9 http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx

10 COM(2016) 110 din 2 martie 2016.

11 COM(2015) 80 din 25 februarie 2015.

*Articolul 2*

Președintele Consiliului desemnează persoana (persoanele) împuternicită (împuternicite) să depună, în numele Uniunii, instrumentul de ratificare la Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Acordul de la Paris, însoțit de declarația de competență.

*Articolul 3*

(1) Instrumentul de ratificare al Uniunii se depune la depozitar.

Statele membre depun eforturi pentru a lua măsurile necesare pentru depunerea instrumentelor lor simultan cu Uniunea.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la deciziile lor de ratificare a Acordului de la Paris sau, în funcție de circumstanțe, în legătură cu data probabilă de finalizare a procedurilor necesare.

*Articolul 4*

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,*
*Președintele*